

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

II. An, & quo iure succedat Episcopus Romanus Petro in Pontificatu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Quocirca hoc in errore sunt aut̄oyavo
hæresiarche; neque usquam alicunde o-
riginem ducunt, nisi ex patre diabolo.

Nam ita doctissimus Serarius: Luthe-
rus Satanae Discipulus est: Calvinus Lutheri:
Ergo & Satana.

Verum manet illud Christi oraculum:
Mat. 16. Porta inferi non præualebunt aduer-
sus Petram eam.

Voluerunt quidem Luthero-calui-
nistæ; sed non valuerunt; minus præua-
lere quibunthac in re & impietate, pri-
mogeniti Satanæ.

Attentarunt tamen nefas istud; vt eo
velut posito fundamento, in Romanam
fedem Apostolicam furentius debacha-
rentur. Et huius furoris autores habue-
runt hæresiarchas iam olim orbis adeo
totius iudicio condemnatos.

tuus fuerit; sed Episcopum fuisse, praesertim longo tem-
pore, persuaderi nequeo.

Similia Magdeburgenses Cent. I. l. 2. c. 10.

PAPISTA. 1. Petrum prædicaste
Romæ docet ipse, I. Pet. vlt. ex Babylo-
ne, sc. Neroniana Christianorum per-
secutione scribens.

Item Paulina ad Romanos à solo Pe-
tro Christianos factos testatur, quod
multi fuerint ibidem ante, quam Paulus
isthuc adueniret.

2. Docet idem nouitus is error con-
trarius, sub annum 1400. coortus: quod
fatetur ipse, omnium retrò consensum
extatum & scriptorum sibi semper con-
stituisse de Petri in Urbe urbi Pap-
tu. Vide meum Luthero-cal. p. 2. q. 8.

QVÆSTIO II.

An Iure, & quo succedat Petro Episcopu
Romanu in Pontifi-
catu?

I. DE PAPATV RO- MANO.

QVÆSTIO I.

An B. Petrus Romæ vixerit Episcopus que sit
ibidem mortuus?

HÆRESIARCH. Guilielmus, Ioannis VVicleffii
præceptor, teste Tho. VVal. l. 2. doc. hædi, a. 1. c. 7.
primus fixit Petrum nunquam vidisse Romanam, mi-
nus ibi sedisse Episcopum, aut vitam obiisse. Is autem
Guilielmus vixit sub anno 1400.

LUTHERANI, vt Vdal. Vdenus grandi volumine
XVIII. persuasionibus id docere conatur; & nec Pe-
trum, Paulumne Romæ, sed Ierosolymis occidione
extinctos desuisse. Sic & Illyricus l. contra Primum
Papa. &c.

CALVINVS Inst. 4. c. 6. §. 15. cum rem totam el-
se dubiā sibi ostendisse videbatur, ait, Tamen pro-
pter Scriptorum consensum non pugno, quin illuc mor-

I. HÆRESIARCH NILVS, Episcopus Thessal. n.
gauit primus Romanum Pontificem retro suc-
cedere in totius Ecclesiæ Regimine; sed in
Romano solum Episcopatu. Hic tamen postmodum
ex Concilij accepit Primum inter, & super Coep-
scopos ceteros.

LUTHERANI iuxta & CALVINIANI, ceteriq
hæretici omnes nuperi totum pernegant, &c.

1. Quod Iure Diuino debeat Petro aliquis
succedere.

2. Quod successor is solus Rom. Pontifex
debeat; non aliis.

Ita Lutherus, Illyr. Synodus Smalcald. Mag-
debur.

Calvinus Inst. 4. cap. 6. 7.

PAPISTA. De Successione post Pe-
trum Iure diuino debita vide meum Ab-
christum p. 2. q. 4. Et Luthero-calvin. pa. 2.
quest. 9.

Solum

Solum vero Pontificem Romanum succedere Petro debere est de Fide certa: & forte de Iure diuino. Quia Quintus Petrus succedit, accipit à Christo Pontificatum Petri: (Christus enim instituit ut perpetua esset in Sede Petri Successio Iure Diuino.) Atqui Rom. Episcopus succedit Petru, accipitque à Christo Pontificatum Petri: Petrus n. Roma sedem fixit: & forte Christi iussu. Ergo Rom. Episcopus Petru simul in Pontificatu succedit pari Iure; quod in Pontificatu diuino: quod Romæ ex Petri facto diuinitus mandat. Vide meum Luther. cal. p. 2. q. 9. 10.

Ita constat ex Traditione Apostolica; quam Concilia, orbisque Consensus declararunt.

II. HÆRESIARCH. Pontificatum Romanum descendere dicebant, priisci hæretici, apud Turrecrem. l. 2. c. 39.

1. Ab Apostolis.
2. Nilus, à Conc. Generali Calcedon.
3. Marsilius VVicelius, Hus; à Constantino Magno.

LUTHER. An Smalcaldici, Papatus prouenire à Cardinalibus electoribus.

LUTHERVS, à Carolo IV. Francia.

CALVINVS, in Græcos, à Phocas; in Gallos & Germanos à Pipino & Carolo. Vide in Luther. c. p. 2. q. 11.

PAPISTA. Ps. 118. Narrauerunt nihili iniqui fabulationes; sed non ut Leatus, Christe, Tua vox est. Mat. 16. Ego dico tibi, Tu es Petrus, & super hanc Petram. &c. Tibi dabo Claves. &c. Mat. 18. Pascœ oves meas. Confirmata fratres tuos. &c. Quodcumque ligaueris. &c.

Ecce immediate à Christo omnis Potestas absoluta est Pontifícia.

QVÆSTIO III.

A quo posset indicari Papa?

HÆRESIARCH. I. Marsilius de Padua, teste Tur-

recrem. l. 4. de Eccl. p. 2. c. 37. ab Imperatore.

2. Nilus: ab Concilio generali etiam deponi. Sed

damnatus vterque est.

LUTHERO-CALVINISTÆ ceterique hæretici nostrates affirmant utrumque, & multis propugnare nituntur argumentis, sed vanis, a-pud Bell. l. 2. de Pont. c. 26. 27. 28.

PAPISTA. Pastor Orbis & Summus Princeps a Deo solo datus; Sedesque Petri supra Petram Christum à Christo solo posita Prima, à nemine iudicatur, proclamat Conc. Sinuell. Distinctius Cōc. Rom. sub Sylvestro, 280. Episcoporum: Neque ab Augusto; neque à Regibus; neque ab omni Clero iudicatur Prima Sedes.

Quid ergo? Conc. V. sub Symmacho. Aliorum hominum causas Deus voluit per homines terminari; sed Sedis istius Præfalem suo, sine questione, reservauit arbitrio.

2. Idem docent testimonia Pontificum:

3. Confessio Imperatorum.

QVÆSTIO IV.

Sitne Papa Iurisdictio coercitiua, ut posset condere leges, obligare conscientias, punire transgressores?

HÆRESIARCH. Negarunt olim VValdenses, teste S. Antonino p. 4. tit. 11. c. 7. §. 2.

Item Marsilius de Padua, VVicelius, Hus. &c.

LUTHERVS. de Capt. Babyl. de baptismis, Melanchton; itemque Calvinus negarunt idem. Vide Luther. c. p. 2. q. 19.

PAPISTA. At affirmat Christus in meo Antichristo p. 2. q. 6.

Affirmat & prophetica, & Apostolica Scri

